

σιν εἰς τοὺς ιερεῖς ἢ μάγους των, οἵτινες ἐπαναλαμβάνουσι λέξεις τινὰς ἀνωθεν τῶν ἀσθενῶν, διὰ τῶν ὅποιών πιστεύουσιν διτί λατρεύονται!

Ἡ ἐνδυμασία των συνίσταται ἀπὸ δέρματα, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν ἢ δὲ τροφή των εἰς δψάρια, λαγωδες καὶ διάφορα πτηνά τὰ ὅποῖα φονεύουσι τὸ θέρος καὶ διατηροῦσιν εἰς ἀποθήκας διὰ τὸν χειμῶνα.

Ἡ μόνη των ἐνασχόλησις εἶναι τὸ κυνήγιον καὶ τὸ δψάρευμα· ἀλλ’ ὅταν ὁ χειμὼν εἶναι μακρὸς καὶ βαρὺς ὑποφέρουν ἀπὸ πενναν καὶ οὐχὶ σπανίως ἀποθηκευούν δι’ ἔλλειψιν τροφῆς.

Ο σκύλος εἶναι τὸ μόνον κατοικεῖον ζῶον εἰς τὴν Γρηγλανδίαν· τὸν γυμνάζουσι δὲ γὰρ σύρη ἐπὶ τοῦ πάγου τὰ Ἐλκηθρά των, μὲ τὰ ὅποια κάμνουν μακρυνὰ καὶ ἐπικίνδυνα ταξείδια.

Τὰ ἥθη τῶν Γρηγλανδῶν εἶναι πολὺ κακά· ἢ δὲ θρησκεία των συνίσταται μόνον εἰς τινὰς δεισιδαιμονίας — περὶ Θεοῦ οὐδεμίαν ἔχουν ίδεαν.

Πρὸ 140 ἑτῶν δύο νέοι Χριστιανοὶ ἀνήκοντες εἰς τοὺς Μοραβιανοὺς ἀδελφοὺς ἀπεφάσισαν νὰ ὑπάγωσιν ἐκεῖ διὰ νὰ κηρύξωσι τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς ἀγρίους ἐκείνους ἀνθρώπους· τὰ ἐμπόδια ἐκ τοῦ κλίματος, τῆς γλώσσης, τῶν ἥθων κλπ. ἡσαν μεγάλα, ἀλλ’ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ τὰ ὑπερεγκήσεν δλα καὶ τελευταῖον κατώρθωσαν νὰ μεταφράσουν τὴν Ἀγίαν Γραφὴν εἰς τὴν γλώσσαν τῶν Γρηγλανδῶν, ἀρφοῦ τὴν κατέστησαν γραπτὴν, καὶ νὰ εἰσαγάγωσι τὸν Χριστιανισμὸν μεταξὺ αὐτῶν. Ἡδη ενδίσκονται διάφοροι ἐκκλησίαι εἰς τὰς ὅποιας λατρεύεται ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ πολλὰς χιλιάδας ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἀλλως θὰ ἡσαν εἰσέτι εἰς ἀγρίαν καὶ βάρδαρον κατάστασιν.

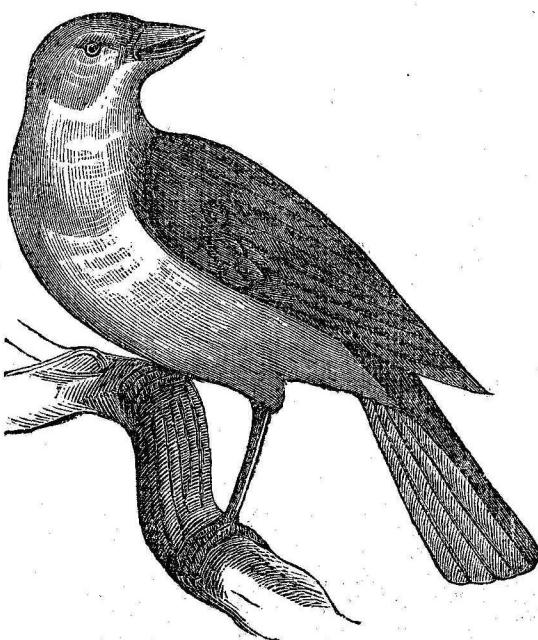
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Τὸ Εὐαγγέλιον ἔχει θείαν καταγωγὴν — εἶναι λόγος Θεοῦ, ἀποκαλυψθεὶς εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἐπιρροή του εἶναι διττή.

1) Ὁφελεῖ εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, διότι εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς ἐλπίδος τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καθαρίζει τὰ ἥθη, ἐξηγερόνει τὰ πάθη, ἐκπολιτίζει τὰ ἀτομα καὶ τὰ ἔθνη ταχύτερον καὶ ἐπιτυχέστερον παντὸς συστήματος πολιτικοῦ, ἢ ἐκπαιδευτικοῦ, ὅπως ἐγίνετο ἄλλοτε καὶ γίνεται καθ’ ἑκάστην καταφανὲς μεταξὺ τῶν ἀγρίων καὶ ἀνθρωποφάγων φυλῶν, αἱ ὅποιαι ἐναγκαλίζονται τὸν Χριστιανισμὸν, καὶ τέλος διότι ἐνθαρρύνει καὶ ὑποθάλπει τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐπιστημῶν καὶ εἶναι ὁ καλλιστος καὶ ἀδιάσπαστος αὐτῶν σύντροφος.

2) Προετοιμάζει τὸν ἀνθρώπον δπως κληρονομῆσῃ τὴν μέλλουσαν μακαριότητα. Εἶναι δύναμις καὶ σοφία Θεοῦ πρὸς σωτηρίαν εἰς πάντα τὸν πιστεύοντα.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ διότι ὁ Χριστὸς παραγέλλει, πᾶς Χριστιανὸς ὀφείλει νὰ ἔχῃ, ἀναγινώσκῃ, μελετᾷ καὶ ὑπακούῃ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ προσπαθῇ διὰ λόγου καὶ ἔργου νὰ τὸ διαδώσῃ εἰς τὸν κόσμον. Ιδίως τὰ παιδία καὶ οἱ νέοι ἔχουσι συμφέρον για κάρωσιν αὐτὸν κανόνα τῆς διαγωγῆς καὶ πίστεώς των, ἐὰν θέλωσι νὰ ζήσωσι καλῶς καὶ χρησίμως εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ νὰ προετοιμασθῶσι κάλλιον διὰ τὸν μέλλοντα.

A H Δ Ω N.

Θαυμάζεται ως τὸ περιφημότατον φδικὸν πτηνὸν καὶ ἐπαινεῖται ἀνέκαθεν παρὰ πάντων, ὅχι διὰ τὴν καλλονὴν τοῦ σώματος, ἐπειδὴ, μεταξὺ δλων τῶν πτηνῶν, αὕτη μόνη ἔχει τὰ ποταπώτερα πτερά, ἀλλὰ διὰ τὴν ποικιλίαν, τὴν γλυκύτητα, τὴν ἀρμονίαν τοῦ κελαδήματος. Τὴν νύκτα, δταν τὰ λοιπὰ πτηνὰ ἡσυχάζωσι, μόνη ἡ ἀρδάν ψύλλει μελῳδικῶς, συγχινοῦσσα τὴν ψυχὴν καὶ ἀνυψοῦσσα μέχρις οὐρανοῦ τὴν φαντασίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Περιπατεῖ μονήρης καὶ οὐδέποτε βλέπει τις αὐτὴν μετά τινος ἀλλῆς. Ἀγαπᾷ τὰ δάση, τὸν κελαρυσμὸν τῶν ὄδατων, καὶ ἀκαταπάντως κελαδεῖ κατακευάζει φωλεὰν ἐκ φύλων, ἀχύρων καὶ βρύων ἐπὶ θάμνων δασυφύλλων, γεννᾷ δὲ συνήθως 4 ἢ 5 ὥρα.

Καθ' δν χρόνον ἐπωάζει, ἔκει πλησίον ἵσταμενος ὁ ἄρρην ἐπὶ κλάδου ἐπιτέρπει αὐτὴν δι' ἀρμονικωτάτης μελιφόδιας καὶ, δισάκις βλέπει ἔχθρὸν πλησιάζοντα, κελαδεῖ ἔτι μᾶλλον ἀναγγέλλων διὰ τῶν συνεχῶν διακοπομένων λαρυγγισμῶν του τὸν κίνδυνον πρὸς τὴν σύντροφον.

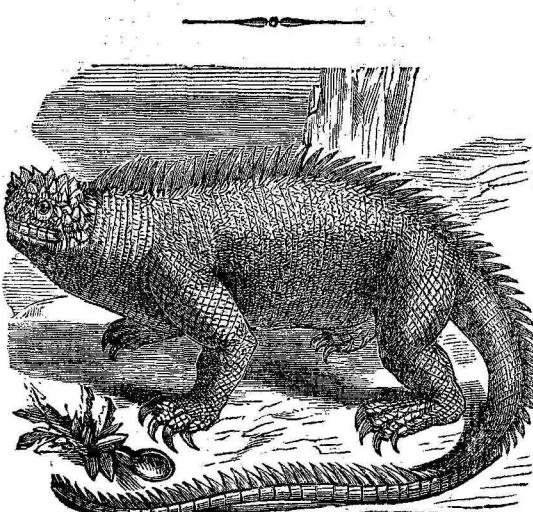
Αἱ ἀηδόνες, μεταβαίνουσαι πρὸς ἡμᾶς περὶ τὸ ἔαρ, διαμένουσαι μέχρι τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, καθ' δν ἀναχωροῦσι πάλιν πρὸς τὰς βορειότερας χώρας.

Τὸ πτηνὸν τοῦτο πολλαχοῦ ἐξημεροῦται καὶ μανθάνει εὐκόλως μουσικὴ τεμάχια. Τρώγει κυρίως ὡὰ μυρμήκων, τὰ ὅποια ὑπεράγαπῃ, ἔνεκα δὲ τούτου διποὺ πωλοῦνται ἀηδόνες, ὑπάρχουσιν ἀπειρα ὡὰ τοιαῦτα ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

Παρετηρήθη δι τοῦ αἱ τῶν διαφόρων τόπων ἀηδόνες ἔχουσι καὶ διέφορον τρόπον τοῦ κελαδήματος, καὶ δι τοῦ θήλειαι ἐκλέγουσιν ὡς συντρόφους τοὺς μᾶλλον καλλιφώνους. — Ή ἀηδὼν μᾶς ἐνθυμίζει τὴν ἴστορίαν τοῦ μυθολογικοῦ αἰῶνος καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς ἔχοντα ὡς ἔφεξῆς.

Ἡ Ἀηδὼν, θυγάτηρ τοῦ Πανδίονος ἀδελφὴ τῆς Πρόκνης καὶ σύζυγος τοῦ Ζήθου. Βασιλέως τῶν Θεῶν, φθονήσασα τὴν Νιόβην διὰ τὴν πολυτεκνίαν καὶ καλλιτεκνίαν της, ηθέλησε νά φονεύσῃ τὸν πρωτότοκον αὐτῆς υἱὸν, ἀλλὰ φονεύσασα, ἐξ ἀπροσεξίας, τὸν ἰδικόν της, Ἰτυλον καλούμενον, μετεμορφώθη δπὸ τοῦ Διὸς εἰς ἀηδόνα.

(Μέντωρ.)

ΟΡΕΟΚΕΦΑΛΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ.

(*Oreoccephalus cristatus*.)

Οὕτως ὀνομάζεται τὸ παράξενον ζῶον, τὸ παριστανόμενον εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν· ἀνήκει δὲ εἰς τὰ σαυροειδῆ καὶ ἐνδιαιτᾶται εἰς τὰ παράλια

τῶν Καλοπάγων νήσων· διάγει δὲ τὸ πλεῖστον τῆς ζωῆς του εἰς τὰ ὄδατα, ὅπου κολυμβᾶται μετὰ μεγάλης δεξιότητος καὶ ταχύτητος.

"Ἄν καὶ φαίνεται φοῖβερὸν εἰς τὴν ὅψιν εἶναι ὅμως ἄκακον καὶ τρέφεται ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν — κυρίως ἐκ φυκίων. Τὸ χρῶμα του εἶναι φαρόμαυρον καὶ ἀνδρωθὲν ἔχει μῆκος περὶ τοὺς πέντε πόδας.

Οἱ μαχροὶ καὶ δεῖς ὄνυχές του τῷ βοηθοῦσιν ὅπως ἀναρριχᾶται ἐπὶ τῶν βράχων καὶ πετρῶν, μεταξὺ τῶν διποίων ἀνατάνεται, ὅταν ἦναι ἔκτος τοῦ ὄδατος.

Τὸ εἰδὸς τοῦτο τῶν σαυρῶν εἶναι τὸ πλησιέστατον πρὸς τὰ προκατακλυσμαῖα ἐκεῖνα εἰδῆ τῶν σαυρῶν, τῶν διποίων τοὺς σκελετοὺς εὑρίσκομεν ἀπολιθωμένους εἰς διάφορα μέρη τῆς γῆς.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ ΠΕΛΑΡΓΟΥ.

Ῥωσικὴ ἐφημερίς, διηγουμένη τὴν κατὰ τὸ φθινόπωρον εἰς θερμότερα κλίματα μετανάστευσιν τῶν πτηνῶν, ἀναφέρει τὸ ἔξης ἀνέκδοτον. Πολωνὸς εὐπατρίδης, συλλαβὼν ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοῦ πελαργὸν, τὸν ἀπέλυσε πάλιν ἀφ' οὗ τὸν περιέθηκε λεπτὸν σιδηροῦν περιδέραιον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Haec ec Polonia (οὗτος ἔρχεται ἐκ τῆς Πολωνίας). Κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ἐπανῆλθεν ὁ πελαργὸς εἰς τὸν αὐτὸν τόπον φορῶν ἀντὶ τοῦ σιδηροῦ χρυσοῦν περιδέραιον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς India cum donis remittit ciconiam Polonis (ἡ Ἰνδικὴ μετὰ δώρων ἀποστέλλει τὸν πελαργὸν εἰς τὸν Πολωνόν). Καθ' ὅλον λοιπὸν τὸν χειμῶνα ὁ πελαργὸς ὕδοιπόρησε διὰ τοῦ δέρος ἀπὸ τῆς Πολωνίας εἰς τὴν Ἰνδικὴν καὶ τὸ ἀνταπαλιν !!

(Μέντωρ.)

ΟΙ ΔΥΟ ΚΗΠΟΙ.

— Διατί δικῆπός μου, — εἶπεν ἡμέραν τινὰ δι' Ἀλφόνσος εἰς τὸν πατέρα του, — εἶναι χειρότερος τοῦ δικού τῆς ἀδελφῆς μου Ἀμαλίας; Διατί τὰ ἄνθη τοῦ ἰδιοῦ μου φαίνονται ἀδόνατα καὶ χλωμά;

— Δύνασαι, τέκνον μου, — ἀπεκρίθη δι πατήρ να ἔχῃς δικον ἐπίσης ώραῖον ὡς τὸν τῆς ἀδελφῆς σου, καὶ ἄνθη ὡς τὰ ἐκείνης ζωηρά, ἐὰν φροντίζῃς ὡς αὐτῇ δχι μόνον νὰ ποτίζῃς καὶ καλλιεργῆς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ νὰ σπέρνῃς καὶ φυτεύῃς τὰ ἄνθη εἰς τὸν καιρὸν των διδτί, ἀν δλα τὰ ἀλλα κάμης καλῶς, ἀμελήσῃς διμως νὰ φυτεύσῃς καὶ σπείρῃς εἰς τὸν πρέποντα καιρὸν, δὲν θὰ ἔχῃς καλοὺς καρποὺς καὶ ώραια καὶ εὔρωστα ἄνθη.

Οὕτως ἔχει καὶ μὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σας,